

[Finansministeren.]

Indhold som den nugældende Lov, dog er der paa enkelte Punkter foretaget nogle Ændringer, der i nogen Grad nedsætter Afgiften paa saadanne Punkter, hvor man har ment, at den virkede uheldigt.

Den første Ændring i saa Henseende drejer sig om større Automobiler, det vil sige Automobiler, der bruges til et større Antal Personer, Automobiler, der er indrettet til Befordring af mere end 10 Personer. Saadanne større Automobiler bliver naturligvis ret dyre i Anskaffelse, og som Følge deraf kommer de med Lovens nugældende Skala op i en ret høj Beskatningsklasse. Denne høje Procentsats, som de falder ind under, er imidlertid ikke egentlig tænkt at skulle ramme saadanne Vogne, men kun Vogne af ren Luksuskarakter, og disse større Personautomobiler er jo ikke Luksusvogne, det er kun paa Grund af deres Størrelse, de kommer op i en højere Pris.

Der har om dette Forhold været forhandlet mellem Finansministeriet og Karetmagerfagets Organisationer, og man har indenfor disse ønsket, at Progressionen i Afgiften for saadanne større Vogne skulde standse paa et lavere Trin, end den nu gør. Jeg har imødekommet dette Ønske ved at foreslaa, at for saadanne Automobiler, der er indrettet til Befordring af mere end 10 Personer, svares Afgiften efter den lavere Sats: med 15 pCt. for de første 2 000 Kr. og derefter med 20 pCt. af Resten, saaledes at ingen Del af Afgiften for disse Vogne kommer op over 20 pCt.

Endvidere findes der i den nugældende Lov en Bestemmelse om, at Køretøjer, der ændres saaledes, at de faar Karakter af et helt nyt Køretøj, svarer 10 pCt. af Omsætningsafgiften. Ogsaa efter Forhandling med de nævnte Organisationer har jeg i Forslaget nedsat denne Procent til 5, idet man i og for sig ikke ønsker at paalægge saadanne Vogne nogen særlig Beskatning, men blot vil have Kontrol med, at det virkelig er gamle Vogne, der laves om, saa at man ikke kan omgaa de almindelige Beskatningsregler paa denne Maade.

Endvidere er der ved Beregningen af Omsætningsafgiften for Automobiler noget, som kaldes Standardpris; der er visse Vogn typer, som har en saadan Standardpris, og ved Beskatningen har man lagt denne til Grund. Dette er en stor Fordel, fordi man derved let er i Stand til at konstatere Prisen. Imidlertid kan der være Tilfælde, hvor man ved Fastsættelse af Beskatningen efter Standardprisen kan komme til at ramme lidt for haardt, og det foreslaas

derfor her i Lovforslaget, at man i Fremtiden ved Anvendelsen af Begrebet Standardpris ved Beskatningens Udregning ikke bruger selve Standardprisen som Grundlag for Beskatningen, men Standardprisen minus 5 pCt. Derved mener man at være sikret imod, at Folk i noget Tilfælde kan komme til at betale mere, end rimeligt er efter Lovens Forudsætninger, og selv om der derved mistes nogen Indtægt for Staten, mener jeg, at man bør foretage en saadan Nedsættelse.

Denne sidste Nedsættelse, disse 5 pCt., som skal trækkes fra Standardprisen, inden Skatten udregnes, antages at formindske Statens Indtægt med op imod et Par Hundredetusinde Kroner. Hvor meget Statens Indtægt vil formindskes ved de andre to Bestemmelser, jeg har nævnt, lader sig ikke beregne, for det afhænger af, i hvilket Omfang den fremtidige Beskatning vil komme til at omfatte saadanne særlige Køretøjer, som der er Tale om; men selvfølgelig vil de betyde nogen Nedgang i Indtægten.

De øvrige Bestemmelser i dette Revisionsforslag er af formel Natur, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem. Jeg skal blot sige, at det foreslaas, at denne Lov om Omsætningsafgift ligesom de øvrige Afgiftslove for Motorkøretøjer skal forelægges til Revision inden Udgangen af Aaret 1940, saaledes at disse Beskatningslove ogsaa tidsmæssigt kommer til at følges ad.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Landkommunernes Styrelse.*

Blandt Kommunalnænder i Landkommunerne har der længe hersket Ønske om en Revision af Landkommunalloven af 6. Juli 1867. Ganske vist har denne Lov i mange Henseender givet gode Kaar for Udviklingen af det landkommunale Liv, og det har været muligt i stort Omfang indenfor dens Rammer at skabe en Praksis, der har kunnet imødekomme Tidens Krav. Men de 63 Aar, der er gaaet siden Lovens Tilblivelse, med hele denne Periodes mægtige økonomiske og befolkningsmæssige Udvikling, har selvsagt alligevel paa adskillige Punkter gjort Ændringer ønskelige; ikke mindst har det, at der i mange Landkommuner er sket en omfattende Koncentration af Befolknings tilvæksten med store bymæssige Bebyggelser, gjort en yderligere Tilpasning af Kommunallovgivningen efter disse Forhold nødvendig.